

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5Cb/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519201759
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:8519201759.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 36 857 033, proti žalovanému: V. G., nar. XX.X.XXXX, XXX XX X. XX, zast.: Občianske združenie Právna pomoc poškodeným, Janka kráľa č. 12, Lipany, IČO: 50951947, JUDr. Ján Michňák, v konaní o zaplatenie 1.061,48 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 203,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 203,- eur od 15.11.2019 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 61,76 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 18.12.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.061,48 eur spolu s príslušenstvom a trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril Zmluvu o úvere č. 233737, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.500,- eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaný zaviazal splatiť v 12 mesačných splátkach vo výške 196,54 eur, v termínoch splatnosti dohodnutých v splátkovom kalendári, ktorý podľa ustanovení zmluvy tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru, čo vyplýva z priloženého prehľadu splácania, kde sa uvádza aj počet dní pri omeškaní s úhradou tej - ktorej splátky. Listom zo dňa 7.3.2017 žalobca oznámil žalovanému, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 5, 6, 7, 8, 9. Súčasne mu oznámil, že dňa 19.3.2017 sa v dôsledku nespĺcania splátok stanú splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Žalovaný neuhradil v danom čase dlhované splátky, a preto k uvedenému dňu 19.3.2017 sa všetky splátky podľa zmluvy stali splatnými. Toto oprávnenie žalobca ako veriteľ uplatnil v súlade s článkom 10. ods. 10.4 zmluvy, podľa ktorého v prípade omeškania s úhradou splátky podľa aktuálneho splátkového kalendára o viac ako 75 kalendárnych dní má veriteľ (žalobca) právo požadovať úhradu všetkých splátok a záväzkov, ktoré by sa mali stať splatnými aj v budúcnosti, a to ku dňu uvedenému v oznámení o uplatnení uvedeného práva. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené na základe uvedeného ustanovenia a predstavuje sumu 1.061,48 eur (žalovaný do dnešného dňa zaplatil len sumu 1.297,- eur). V súlade s ustanovením článku 10. ods. 10.1 a 10.2 zmluvy si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % denne zo sumy 196,54 eur od

25.6.2016 do 22.7.2016, zo sumy 196,08 eur od 25.7.2016 do 23.8.2016, zo sumy 150,- eur od 25.8.2016 do 3.10.2016, zo sumy 42,62 eur od 25.8.2016 do 15.11.2016, zo sumy 57,38 eur od 25.9.2016 do 15.11.2016, zo sumy 139,16 eur od 25.9.2016 do 8.2.2017, zo sumy 60,84 eur od 25.10.2016 do 8.2.2017, zo sumy 135,70 eur od 25.10.2016 do 7.4.2017, zo sumy 164,30 eur od 25.11.2016 do 7.4.2017, zo sumy 32,24 eur od 25.11.2016 do 9.6.2017, zo sumy 67,76 eur od 25.12.2016 do 9.6.2017, zo sumy 50,- eur od 25.12.2016 do 15.6.2018, 78,78 eur od 25.12.2016 do 14.11.2019, 196,54 eur od 25.1.2017 do 14.11.2019, 196,54 eur od 25.2.2017 do 14.11.2019, 589,62 eur od 19.3.2017 do 14.11.2019, čo predstavuje po vyčíslení sumu 1.188,04 eur. Ďalej si žalobca uplatnil, za obdobie po dátume vyčíslenia, nárok na úrok z omeškania zo zostatku nesplateného úveru vo výške 8 % ročne zo sumy 1.061,48 eur od 15.11.2019 do zaplata a trovy konania.

3. Na preukázanie svojich tvrdení pripojil k žalobe Zmluvu o úvere č. 233737 zo dňa 26.5.2016, Žiadosť o úver zo dňa 25.5.2016, Prehľad splácania a Oznámenie o okamžitej splatnosti úveru zo dňa 7.3.2017.

4. Súd zaslal žalovanému žalobu spolu s prílohami, poučením a uznesením na vyjadrenie, ktorá mu bola doručená dňa 30.3.2020.

5. Žalovaný elektronickým podaním doručil dňa 21.4.2020 súdu prostredníctvom splnomocneného zástupcu vyjadrenie k žalobe, v ktorom uviedol, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 26.5.2016 Zmluvu o úvere č. 233/737, na základe ktorej mu poskytol peňažné prostriedky vo výške 1.500,- eur. Žalovaný sa na základe predmetnej úverovej zmluvy zaviazal v 12 - ich mesačných splátkach po 196,54 eur vrátiť žalovanému istinu úveru spolu s odmenou za poskytnutý úver súhrne vo výške 2.358,48 eur, Poskytnuté finančné prostriedky použil na súkromne účely, a to na kúpu krovinozvu a opravu svojho motorového vozidla, ktoré využíva jeho rodina. Podľa názoru žalovaného, vychádzajúc z obsahu zmluvy o úvere, je zrejmé, že predmetná zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. písm. a) až k), r) a y) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, preto sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej poukázal na to, že predmetná zmluva o úvere obsahuje väčšie množstvo ustanovení, ktoré možno kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovení, ktoré sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Najrozpornejšími ustanoveniami, ktoré sú v zrejmom a hrubom rozpore s dobrými mravmi sú ustanovenia týkajúce sa odplaty za poskytnutie úveru. Odplata za poskytnutie úverov dosahuje úroveň, ktorá výrazne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v priamom rozpore so zákonom, ako i s dobrými mravmi. Vychádzajúc z ustálenej praxe súdov je totiž potrebné považovať takúto dohodu o výške ročnej odplaty za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uvedené potvrdili sudy pri svojej rozhodovacej činnosti, napr.: rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/3/2011 zo dňa 28.9.2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/313/2010 - 99 zo dňa 9.11.2010, rozhodnutie Krajského súdu v Ostrave sp. zn. 16 ICM 944/2010 zo dňa 23.8.2011, rozhodnutie Okresného súdu Nitra č. k. 9C/192/2015 - 168 zo dňa 3.11.2015. Tým, že návrh predmetnej zmluvy o úvere neobsahuje obligatórne údaje a neboli doplnené aj zmenené, žalovaný sa domnieva, že z tohto dôvodu nedošlo k platnému uzavretiu zmlúv o úvere. Aj z uvedeného dôvodu navrhol, aby súd posúdil, či nejde o absolútne neplatné zmluvy od ich počiatku. Žalovaný predložil súdu aj rozhodnutia súdov, na základe ktorých úverové zmluvy poskytované žalobcom klientom - „podnikateľom“, ktorý boli v predformulovaných zmluvách vopred uvedení ako podnikatelia, boli posudzované výhradne ako spotrebiteľské úvery a tým aj spotrebiteľský spor (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, ktorým rozhodol o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu v Humennom č. k. 6C/168/2010 - 144 zo dňa 7.6.2011, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica v exekučnej veci sp. zn. 15CoE/75/2013 zo dňa 5.6.2013, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, ktorým rozhodol o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 7C/103/2013 - 44 zo dňa 18.11.2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove, ktorým rozhodol o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 24Csp/44/2016 - 35 zo dňa 4.4.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým rozhodol o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 10C/16/2016 - 111 zo dňa 21.4.2017). Žalobca svojim konaním obchádzal zákon tým, že navádzoval zdanie zmluvného vzťahu ako vzťahu medzi podnikateľmi a nie ako vzťahu spotrebiteľského, akým v skutočnosti bol. Ďalej žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že podľa ust. § 52 ods. 2 OZ., ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom

je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Zároveň uviedol, že zmysle ust. § 53 ods.9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatenia splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad žalobcom je podľa názoru žalovaného jednoznačne preukázané, že vyhlásenie splatnosti úveru a aj doba kedy si po prvýkrát žalobca má uplatniť nárok na súde je počnúc dňom 25.10.2016, kedy sa žalovaný po prvýkrát dostal do omeškania a počnúc dňom 25.12.2016 kedy sa žalovaný dostal do omeškania troch splátok. Podľa § 103 OZ plynú premlčacie doby osobitne pre každú splátku, ale keď dôjde k zosplateniu, tak premlčacia doba sa počíta od splatnosti prvej omeškanej splátky. Žalovaný sa omeškal prvýkrát s plnením splátky splatnej 25.10.2016, pre ktorú aj došlo k zosplateniu, a preto už od 25.10.2016 začala plynúť všeobecná trojročná doba, ktorá uplynula v 25.10.2019. V tejto lehote si žalobca svoj nárok neuplatnil. Návrh na súd bol podaný dňa 19.12.2019. Žalobca zaplatenie prvej splátky mohol uplatniť najneskôr dňa 25. 10. 2019, druhej splátky dňa 25. 11. 2019 a tretej splátky dňa 25.12. 2019. Oznámením žalobcu o okamžitej splatnosti zo dňa 07.03.2017, kde je jednoznačne preukázané, že žalovaný už bol v omeškani piatich splátok, vyzval žalovaného k okamžitému splateniu celého úveru. V zmysle ustálených judikatúr súdov SR je nutné túto pohľadávku pokladať za premlčanú. V tejto súvislosti priložil žalovaný aj rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, ktorým rozhodol proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 1C/228/2012 - 71 zo dňa 27.11.2012. Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby súd po preskúmaní veci žalobu v celom rozsahu zamietol.

6. Žalobca v replike uviedol, že tvrdenia žalovaného odporujú obsahovým náležitostiam zmluvy, ako aj jeho reálnemu konaniu pred jej uzatvorením. Zmluva o revolvingovom úvere bola uzatvorená ako podnikateľský úver. Už zo znenia článku 1., ods. 1. Zmluvy vyplýva, že na základe zmluvy poskytuje veriteľ (tu žalobca) v prospech dlžníka (tu žalovaný) peňažné prostriedky pre účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti, pričom táto skutočnosť je podľa jeho názoru nesporná. Javí sa pomernej nelogicky, že si žalovaný na svoje spotrebiteľské postavenie spomenul s výrazným časovým odstupom až po poskytnutí úveru. V súvislosti s tvrdeniami žalovaného poukázal žalobca na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo 81/2011, podľa ktorého jazykové vyjadrenie právneho úkonu zachytené v zmluve, musí byť preto najprv vykladané prostriedkami gramatickými (z hľadiska možného významu jednotlivých použitých pojmov), logickými (z hľadiska nadväznosti použitých pojmov), či systematickými (z hľadiska zaradenia pojmov v štruktúre celého právneho úkonu). Okrem toho súd na základe vykonaného dokazovania posúdi, aká bola skutočná vôľa strán v čase uzatvárania zmluvy. Podmienkou pre to, aby mohol prihliadnuť k vôli účastníkov je, aby nebola v rozpore s tým, čo vyplýva z jazykového vyjadrenia úkonu. Výkladom tak možno zisťovať iba obsah právneho úkonu, nemožno ním prejav vôle dopĺňovať. Takto musí súd postupovať súd aj v prípadoch, ak interpretujú účastníci vo svojich prednesoch alebo výpovediach v priebehu konania zmluvné dojednanie odlišným spôsobom. Takáto situácia neznamená, že právny úkon vyložiť nemožno, lebo záujmy a postoje účastníkov priebehu súdneho konania už nemusia zodpovedať ich pôvodnej vôli, ktorú prejavili pri právnom úkone. Interpretácia obsahu právneho úkonu súdom podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemôže byť považovaná za nahradenie, prípadne zmenu už urobených prejavov vôle, keďže použitie zákonných výkladových pravidiel smeruje iba k tomu, aby obsah právneho úkonu vyjadreného slovami, ktorý urobili účastníci o vzájomnej dohode, bol vyložený v súlade so stavom, ktorý existoval v čase ich zmluvného dojednania. Z obsahu zmluvy podľa žalobcu vyplýva, že žalovaný ju uzatváral ako podnikateľský subjekt konajúci pod obchodným menom Lukáš Šalomon, IČO: 43980228 miesto podnikania/sídlo Čirč 77, 065 42 Čirč, zapísaný v Živnostenskom registri Okresný úrad Prešov, reg.č. 750 - 31210, spis. č. OŽP-1/2008/00416-3. Žalovaný pritom nikdy nespochybnil, akú zmluvu uzavrel a s akým obsahom a od začiatku vystupoval ako podnikateľský subjekt. V rámci údajov vyžadovaných žalobcom pre poskytnutie úveru okrem iného pripojil aj potrebné listiny na schválenie úveru, ktorými sa rovnako preukazoval ako podnikateľský subjekt, vrátane daňových priznaní, údajov o svojej podnikateľskej činnosti, odbore podnikania, mieste podnikania a účele čerpania úveru - investičný. Žaloba poukázal na smernicu 93/13/EHS, kde Súdny dvor Európskej únie pri riešení výkladu unijného práva vo vzťahu k tomu, aké postavenie má byť priznané osobe vystupujúcej od začiatku vo vzťahu k dodávateľovi ako podnikateľ a ktorá až následne tvrdí, že je spotrebiteľom, rozhodol takto: Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa (ESD, C-464/01, vo veci Johann Gruber proti Bay Wa AG). Žalobca namieta oprávnenosť tvrdení žalovaného aj z dôvodu, že žalovaný obsah uzavretej zmluvy ani následne nespochybňoval a zmluva ako listina je preukázateľne podpísaná. Pripojenie súhlasu na zmluvu vo forme podpisu znamená súhlas so všetkými

jej ustanoveniami, počnúc správnosťou údajov v označení strán, končiac potvrdením toho, k čomu sa chce konajúca osoba zaviazat'. Z dôvodu právnej opatrnosti poukázal žalobca na to, že skutočnosť spočívajúca v zakomponovaní rodného čísla žalovaného nie je rozhodujúca. Uvedenie rodného čísla ako jednoznačného identifikátora je logické, pretože na území Slovenskej republiky žalovaný žiadny iný jednoznačný a nezameniteľný identifikátor nemá (v podobe IČO). Slúži len na zabezpečenie toho, aby osoba dlžníka bola vždy identifikovateľná na základe takého údajja, ktorý je v zmysle právnej úpravy považovaný za jednoznačný, jedinečný a nesporný. Uvedený zápis, ktorý je vyznačený v zmluve, je potrebné chápať v kontexte s celým obsahom zmluvy. V kontexte uvádzaných okolností tvrdenie, že žalovaný nikdy nežiadal o úver na podnikateľské účely, pôsobí nanajvýš nevierohodne, navyše za predpokladu, kedy sám uvádza, že uviedol do obsahu žiadosti svoje údaje o forme živnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti trval žalobca na podanej žalobe v celom rozsahu a navrhol, aby súd žalobe vyhovel a súčasne žalovaného zaviazal aj na náhradu trov konania tak, ako sú vyčíslené v žalobe.

7. Žalovaný podal na repliku žalobcu vyjadrenie, v ktorom len predložil súdu totožné rozhodnutia súdov, uvedené v predchádzajúcom podaní.

8. Na prejednanie sporu nariadil súd pojednávanie na deň 3.12.2020, na ktoré sa zo sporových strán dostavil iba splnomocnený zástupca žalovaného. Žalobca elektronickým podaním odoslaným dňa 9.11.2020 ospravedlnil svoju neúčast' a neúčast' jeho právneho zástupcu na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti s tým, že súhlasí s prejednaním a rozhodnutím veci v neprítomnosti. Splnomocnený zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že žalovaný v plnom rozsahu preukázal, že úver mu bol poskytnutý ako fyzickej osobe spotrebiteľovi, nie na podnikateľské účely. V čase keď si žalovaný bral pôžičku, bol minimálne tri mesiace bez práce, preto žiadal od žalobcu minimálne 5.000,- eur. Obchodná zástupkyňa žalobcu mu povedala, že na základe informácií, ktoré má k dispozícii, a to daňového priznania a všetky veci môže dostať len 1.500,- eur, pričom podľa jeho názoru vo veci bolo dostatočne preukázané, že zmluvy boli predformulované a všetky údaje do nich vpisuje práve obchodný zástupca žalobcu. Po tejto pôžičke nastúpil žalovaný do práce na stavbách v Česku, preto nevidí priestor, kde by tieto peniaze mohol použiť na účel svojho podnikania. Vzhľadom na skutočnosť, že sa nepodarilo objasniť, či poskytnuté finančné prostriedky boli využité na kúpu súkromných vecí pre žalovaného alebo na výkon podnikateľskej činnosti, súd odročil pojednávanie s tým, je nevyhnutné vykonať výsluch žalovaného.

9. Na pojednávanie zo dňa 25.6.2021 sa dostavil žalovaný a jeho splnomocnený zástupca. Žalobca ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní listom zo dňa 11.5.2021 z dôvodu hospodárnosti s tým, že súhlasí s prejednaním a rozhodnutím v neprítomnosti. Žalovaný na pojednávaní potvrdil, že so žalobcom dňa 26.5.2016 uzatvoril zmluvu a podpísal žiadosť o úver. Ostatné časti však vypisovala pracovníčka a nespomína si čo v nej uvádzala. Úver potreboval na opravu auta a krovinnorezu, ktoré používal na súkromné účely. V žiadosti uvedený účel úveru nákup materiálu, bol uvedený podľa jeho názoru z dôvodu, aby mu bol úver vôbec poskytnutý. Splnomocnený zástupca žalovaného súdu predložil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 22Cb/18/2017 vydaný v obdobnej veci. Uviedol, že v danom spore bol dostatočne preukázaný spotrebiteľský charakter a na tento zmluvný vzťah sa majú vzťahovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a ustanovenia o ochrane spotrebiteľa. Poukázal na to, že žalovaný platil splátky nepravidelne, do omeškania sa dostal dňa 25.10.2016. Od tejto doby začala plynúť premlčacia doba žalobcovi. Tento žalobca podal žalobu dňa 19.12.2019, teda po uplynutí 3 ročnej lehoty.

10. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, skutkovými tvrdeniami žalovaného a zistil tento skutkový stav:

11. Strany sporu uzatvorili dňa 26.5.2016 Zmluvu o úvere č. 233737 - 73576, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 1.500,- eur na výkon jeho podnikateľskej činnosti a žalovaný sa zaviazal splatiť úver v 12. mesačných splátkach vo výške 196,54 eur, splatných podľa splátkového kalendára, v zmysle ktorého posledná splátka mala byť uhradená dňa 25.5.2017. Podľa bodu 3.1. zmluvy sa dlžník (žalovaný) zaviazal zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru, a to sumu 71,54 eur mesačne, pričom sa uhrádza spolu so splátkou úveru ku dňu jej splatnosti podľa splátkového kalendára (článok 3 zmluvy). V prípade, že by žalovaný neuhradil ktorúkoľvek splátku podľa aktuálneho splátkového kalendára do 75 kalendárnych dní odo dňa jej splatnosti, veriteľ bol oprávnený požadovať úhradu všetkých splátok a záväzkov, ktoré sa majú

podľa zmluvy stať splatnými v budúcnosti, a to ku dňu uvedenému v oznámení. Ak by sa stali okamžite splatnými všetky záväzky žalovaného, žalovaný bola povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania s tým, že ak sankcie za omeškanie dosiahnu sumu rovnajúcu sa sume všetkých splátok podľa splátkového kalendára, odo dňa nasledujúceho bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania podľa nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z. (článok 10 zmluvy).

12. Žalovaný na predmetný úver žalobcovi zaplatil dňa 22.7.2016 platbu vo výške 197,- eur, dňa 23.8.2016 platbu vo výške 200,- eur, dňa 3.10.2016 platbu vo výške 150,- eur, dňa 15.11.2016 platbu vo výške 100,- eur, dňa 8.2.2017 platbu vo výške 200,- eur, dňa 7.4.2017 platbu vo výške 300,- eur, dňa 9.6.2017 platbu vo výške 100,- eur a dňa 15.6.2018 platbu vo výške 50,- eur, t. j. spolu 1.297,- eur. Ďalšie platby na úver nepoukázal. Oznámením o okamžitej splatnosti zo dňa 7.3.2017 žalobca oznámil žalovanému, že je v omeškaní s úhradou záväzkov, splátok úveru č. 5, 6, 7, 8, 9, a preto v dôsledku porušenia zmluvných povinností sa dňom 19.3.2017 stávajú splatné všetky splátky a záväzky zo zmluvy, ktorých aktuálna celková výška je v sume 1.698,31 eur. Žalovaný neuhradil dlžné splátky ani v stanovenom čase, preto žalobca pristúpil ku dňu 19.3.2017 k ich zosplatneniu. Toto oprávnenie žalobca ako veriteľ uplatnil v súlade s článkom 10. ods. 10.4 zmluvy, podľa ktorého v prípade omeškania s úhradou splátky podľa aktuálneho splátkového kalendára o viac ako 75 kalendárnych dní, má veriteľ (žalobca) právo požadovať úhradu všetkých splátok a záväzkov, ktoré by sa mali stať splatnými aj v budúcnosti, a to ku dňu uvedenému v oznámení o uplatnení uvedeného práva. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatnené na základe uvedeného ustanovenia a predstavuje sumu 1.061,48 eur. Žalovaný ku dňu podania žaloby zaplatil sumu 1.297,- eur.

13. Súd zistený skutkový stav podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

14. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník účinného v čase podpisu zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 1 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase podpisu zmluvy (ďalej

len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

23. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ v čase podpisu zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jeho index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

25. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak:

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

26. Na základe takto zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení súd právne uzatvára:

27. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou charakteru predmetného úverového vzťahu, teda či sa v danom prípade jedná o obchodnoprávny vzťah, alebo vzťah spotrebiteľský.

28. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý v danom prípade vznikol medzi stranami sporu je vzťahom spotrebiteľským, a to vzhľadom na skutočnosť, že žalobca vystupujúci v zmluvnom vzťahu ako veriteľ konal pri uzatváraní zmluvy o úvere v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti (dodávateľ) a žalovaný ako dlžník pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti (spotrebiteľ). Na tomto závere nič nemení ani tá skutočnosť, že v zmluve o úvere sú uvedené aj údaje žalobcu ako fyzickej osoby podnikateľa.

29. Zo žiadosti o úver zo dňa 25.5.2016 vyplýva, že žalovaný je v nej označený nielen svojím menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu, údajom o rodinnom stave a ďalšími údajmi, teda ako fyzická osoba nepodnikateľ, ale aj ako fyzická osoba podnikateľ, teda obchodným menom, miestom podnikania a IČO-m. Zároveň je v nej uvedené, že účel čerpania úveru je prevádzkový, a to nákup materiálu, ktorý však bližšie špecifikovaný nebol. Bezpečným preukázaním nemôže byť iba všeobecný údaj uvedený v zmluve o úvere, že sa poskytuje na výkon podnikateľskej činnosti.

30. Žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 25.6.2021 uviedol, že už si nespomína, či sa ho pracovníčka, ktorá s ním uzatvárala zmluvu, pýtala, na aký účel chce použiť tieto prostriedky. Úver však potreboval vziať z dôvodu, že mal auto, ktoré používal na súkromné účely, to sa mu pokazilo a potreboval ho opraviť. Zvyšnú časť použil na kúpu krovínorezu, pretože starý sa mu pokazil. Tento krovínorez využíval na súkromné účely, doma. Pokiaľ je v žiadosti uvedený nákup materiálu, myslí si, že to tam bolo napísané asi z dôvodu, aby mu dali úver.

31. S poukazom na uvedené, napriek tomu, že žiadosť o úver obsahuje označenie žalovaného aj ako podnikateľa s vyznačením, že ide o úver na výkon podnikania, súd túto skutočnosť nepovažoval za relevantnú pre určenie, že sa nejedná o spotrebiteľskú úver, nakoľko žalovaný je označený aj ako fyzická osoba nepodnikateľ a vo svojej výpovedi pred súdom vyhlásil, že poskytnuté finančné prostriedky bral na súkromné účely, teda na opravu svojho súkromného auta a na kúpu krovínorezu, ktorý využíva doma. Preto s poukazom na interpretačné ustanovenie § 54 OZ je namieste pri pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon podnikania ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku, teda žalobcu. V tomto prípade však žalobca svoju dôkaznú povinnosť nesplnil, preto súd skonštatoval, že vymedzenie účelu poskytnutia úveru v konkrétnej veci v spojení s nedostatkom akýchkoľvek ďalších dôkazov zo strany žalobcu, malo rovnaký dopad ako keby v zmluve nebol jej účel vymedzený vôbec. S poukazom na vyššie uvedené súd predloženú zmluvu o úvere, ktorá založila záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným považoval za spotrebiteľskú zmluvu, ktorá musí spĺňať požiadavky upravené v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ktoré obsahujú právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv.

32. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný vzniesol námietku premlčania, sa súd v prvom rade zaoberal tým, či uplatnená pohľadávka nie je premlčaná.

33. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

34. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

35. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

36. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

37. V prejednávanom prípade žalobca listom zo dňa 7.3.2017 oznámil žalovanému, že k uvedenému dňu eviduje omeškanie s úhradou záväzkov - splátok č. 5, 6, 7, 8 a 9 preto dňom 17.3.2017 sa v dôsledku porušenia zmluvných povinností stávajú splatné všetky splátky a záväzky zo zmlúv. Podľa zmluvy o splátkovom úvere boli splátky splatné vždy k 25. dňu v kalendárnom mesiaci, takže vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala v prejednávanom prípade splátka splatná dňa 25.2.2017. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky je právom veriteľa, je na ňom, či ho využije, musí však toto právo uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť listom zo dňa 7.3.2017, teda bezprostredne predchádzajúcou splátkou bola splátka splatná dňa 25.2.2017. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nesporne vyplýva možnosť vykonať právo zosplatenia až po trojmesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky. Preto v danom prípade možno konštatovať, že žalobca využil svoje právo požadovať zosplatenie celej pohľadávky pred splatnosťou splátky dňa 25.3.2017, a to pre nesplatenie splátok, s ktorými bol žalovaný v trojmesačnom omeškaní ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru t. j. v prejednávanom prípade so splátkou, splatnou najskôr dňa 25.2.2017 a najskôr dňa 25.12.2016. Ak teda v prerokovanej veci išlo o zosplatenie splátky splatnej 25.12.2016, týmto dňom začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovanému a trojročná premlčacia doba by uplynula dňa 25.12.2019. Žalobca v danom spore podal žalobu 19.12.2019, teda pred uplynutím premlčacej doby, ktorá by mu bola uplynula dňa 25.12.2019. S poukazom na uvedené súd vyhodnotil žalovaným vznesenú námietku premlčania ako nedôvodnú.

38. Vzhľadom na to, že súd vyhodnotil predmetný právny vzťah ako spotrebiteľský, posúdil ho podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu, zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka. Zmluva o zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí povinne obsahovať osobitné náležitosti

podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení nespája s následkom neplatnosti zmluvy o úvere, avšak poskytuje ochranu spotrebiteľovi tým, že ak zmluva uzatvorená so spotrebiteľom neobsahuje tam (v § 9 ods. 2 ZoSÚ) predpísané náležitosti, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

39. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ v čase podpisu zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jeho index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

40. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o úvere zo dňa 26.5.2016 o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok, neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti, a to tie, ktoré sú obligatórne stanovené v § 9 ods. 2 písm. f/, g/, i/, k/ ZoSÚ. Neuvedenie týchto náležitostí malo za následok, že zmluva o spotrebiteľskom úvere sa považovala za bezúročnú a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy). Ďalej súd z obsahu ustanovení čl. 2.1 a 3.1 zmluvy zistil, že pri splátke 196,54 eur mesačne bola dohodnutá zmluvná odmena, ktorá mala predstavovať aj úrok za poskytnutý úver, vo výške 71,54 eur. Z uvedeného vyplýva, že z jednotlivej splátky 196,54 eur predstavovala splátka istiny sumu 125,- eur a teda zmluvná odmena vo výške 71,54 eur v percentuálnom prepočte predstavovala 57,23 % úrok ročne, čo je podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi. Podľa Národnej banky Slovenska v čase uzavretia zmluvy (máj 2016) bola priemerná výška úrokov pri nových spotrebiteľských úveroch vo výške 5,80 % s dobou splatnosti 1-5 rokov a 5,06 % s dobou splatnosti do 1 roka. Zmluvou o úvere stanovená úroková sadzba zahrnutá do zmluvnej odmeny 11-násobne prevyšuje túto priemernú úrokovú sadzbu. Takáto výška úroku, ktorá zjavne a podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, predstavuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán, preto ju súd vyhodnotil ako absolútne neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi. Podobne súd vyhodnotil aj skutočnosť, že v zmluve absentuje údaj o percentuálnom vyjadrení úrokov, keďže sú vyjadrené iba ako zmluvná odmena. Žalobca v zmluve uviedol iba číselný údaj o tom, že úroky predstavujú určitú časť splátky, ale neuviedol skutočnú percentuálnu výšku úrokov. Pri percentuálnom vyjadrení zmluvného úroku vo výške 57,23 % ročne, je len veľmi ťažko predstaviteľný záujem akéhokoľvek záujemcu o takýto úver, preto súd dojednanie úrokov uvedeným spôsobom, t.j. v číselnom (spotrebiteľa zavádzajúcom) vyjadrení, považoval za v rozpore s dobrými mravmi. Rovnako je v rozpore s dobrými mravmi aj žalobcom požadovaná zmluvná pokuta vo výške 0,1 % denne z dlžných súm, teda po prepočte 36,5 % ročne.

41. Keďže súd ustálil, že z dôvodu absencie obligatórných náležitostí uvedených v § 9 ods. f/, g/, i/, k/ zákona č. 129/2010 Z.z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje podľa § 11 ods. 1 za bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok len na vrátenie skutočne poskytnutej sumy. V konaní nebolo sporné, že zo strany žalobcu bola žalovanému vyplatená suma 1.500,- eur, z ktorej žalovaný splatil 1.297,- eur, táto skutočnosť nebola nijakým spôsobom spochybnená. Preto súd zaviazal žalovaného k úhrade sumy 203,- eur a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

42. Žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.064,48 eur od 15.11.2019 do zaplatenia.

43. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

44. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2015, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

45. Vo vzťahu k tomuto úroku z omeškania súd uvádza, že vzhľadom na to, že súd predmetný právny vzťah posúdil ako spotrebiteľský, zaviazal žalovaného na zaplatenie zákonného úroku z omeškania v zmysle ustanovení občianskeho práva, a to vo výške 5 % ročne z priznanej dlžnej sumy 203,- eur od 15.11.2019 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti nárok žalobcu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol takto:

46. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. Podľa § 255 odsek 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

48. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol postupom podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi náhradu trov konania vo výške 61,76 %. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1.061,48 eur. Úspešný bol v časti 203,- eur, čo predstavuje 19,12 % uplatneného nároku. Neúspešný bol v časti 80,88 %, ktorá predstavuje úspech žalovaného. Prevyšujúci úspech žalovaného tak predstavuje 61,76 % (úspech žalovaného 80,88 % mínus úspech žalobcu 19,12 %).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).